

Müge İPLİKÇİ

miplikci@gazetevatan.com

Edebiyat ve eğitim buluşabilir mi?

6 Ekim Cumartesi günü Kadir Has Üniversitesi'nde öğretmen, öğrenci, yazar, akademisyen ve Milli Eğitim Bakanlığı'ndan uzmanların yoğun katılımıyla gerçekleşen bir toplantıdaydım. Zeynep Cemali'nin değerli anısına ithaf edilen ve Günışığı Kitaplığı tarafından düzenlenen 'Zeynep Cemali Edebiyat Günü'nün sabahki bölümünde eğitim üzerine yoğunlaştık. Öğleden sonra ise edebiyatın gençlikle kurabileceği bağlar tartışıldı.

Günün en ilginç oturumlarından biri 4+4+4'ün tartışıldığı buluşmaydı. Yaşamını eğitimin kalitesi ve akademik özgürlük konularına adanmış, Boğaziçi Üniversitesi eski rektörü Prof. Üstün Ergüder bizlerle ilginç veriler paylaştı. Asıl sorunumuzun geldiğimizden çok varacağımız yer olduğunun, varılacak bu yerinse tomadan çıkma insanlar yerine yaratıcı bireyler yetiştirmekle mümkün olabileceğinin altını çizdi. Teknolojik olarak çok önemli adımlar atmamız gerektiğini söylerken, yıllar önce Kore'yle karşılaştırılan Türkiye'nin bugün özellikle teknoloji anlamında bu ülkenin çok gerisinde kaldığına değindi. Teknolojiyle ilgili olan okurlarım Samsung'un Güney Kore imzası taşıdığını ve bugün Apple ile yarıştığını zaten biliyordur. Bu yüzden Üstün Hoca'nın 'artık yaratma aşamasına geçmemiz lazım' derken neyi ifade ettiğini de çok net fark edeceklerdir. Bu arada Üstün Hoca'nın yaratıcı bireyler konusunda işaret ettiği hususlar arasında edebiyatın en ön sırada yer aldığına dikkat çekmek isterim. Onun sözleriyle aktarayım: 'Edebiyatı bilmekle kalmıyorsunuz. Onunla düşünüyorsunuz. Düşünen insansa, yaratıcı olur.' Ancak bu aşamada çok önemli başka bir sorunumuz vardı: 'Öğrencilerimiz okulu sevmiyor!'

Tam da bu gerçeğe işaret ederken Talim Terbiye'den aldığı verileri bizlerle paylaştı hocamız. O verilerde açığa çıkanlar, çocuklarımızın ve gençlerimizin neden okulu seveemediğini de anlatıyordu aslında. Bazı hususları sizinle paylaşayım: Yurtdışındaki ülkelerde okullarda yıllık sanat eğitimi ortalama 424 saatken, Türkiye'de sadece 240 saat. Bu 240 saatin nasıl kullanıldığı da bir muamma elbette! Beden Eğitimi dünyada yıllık olarak 349 saatken, Türkiye'de 168 saat. Seçimlik dersler Türkiye'de son derece sınırlı ve kısır bir tablo çizerken, dünyada o listede 'yok yok'. Dönem sayısı dünyada 3-4 iken, bizde sadece 2 dönemle sınırlı. Bu da çocuğun çok yorulması ve nefessiz kalması anlamına geliyor!

Bu arada kütüphaneler konusunun gündeme geldiğini söylememe bile gerek yok. Öğrencilerimize kütüphane sevgisini aşılayamamış bir toplumuz, ne yazık ki! Okullarımızda kütüphaneler olsa bile bunlar asıl işlevlerini yerine getirmiyor, öğrencilerimize okuma, dolayısıyla yaşamı keşfetme kapısını aralamaktan uzak.

4+4+4 sistemiyle bile tüm bunların hayata geçirilebileceğini söyledi Üstün Ergüder. 'Uğraşmak lazım' dedi, 'konuşmak lazım, kayaya vuran dalga gibi inat etmek lazım.'

Evet. Cevap buydu galiba. İnat etmek. Eğitimdeki bürokrasiyi hafifletebilmek, tek tipliğin hiçbir şeyi çözmeyeceğini ısrarla anlatmak, iyi ve donanımlı insanları yetiştirebilmenin en önemli yolunun kaliteli bir eğitimden geçtiğini, böylesi bir eğitiminse kitapla, sanatla ve yaşamla kuracağı bağla temellenebileceğini, eğitimin iktidarların oyuncağı olamayacak kadar ciddi ve hayati bir mesele olduğunu bıkip usanmadan söylemek, söylemek, söylemek...

★ ★ ★

Günün sonunda ise Zeynep Cemali öykü yarışması ödülleri sahiplerini buldu. Türkiye'deki bütün ilköğretim okullarına açık yarışmanın bu seneki teması hoşgörüydü. Kazananların adları ise sırayla şöyleydi: Beyza Nur Muslu, Bilge Arslan ve Ceren Kuran. Hoşgörüyü çok ihtiyacımız olduğu günlerden geçerken öğrencilerimizi ve öğretmenlerini bir kez daha kutluyorum.